Telegram fra vor specielle Artist i Suez.

Høitidelighederne aabnes ved en Salut paa 101 Fellah'er.

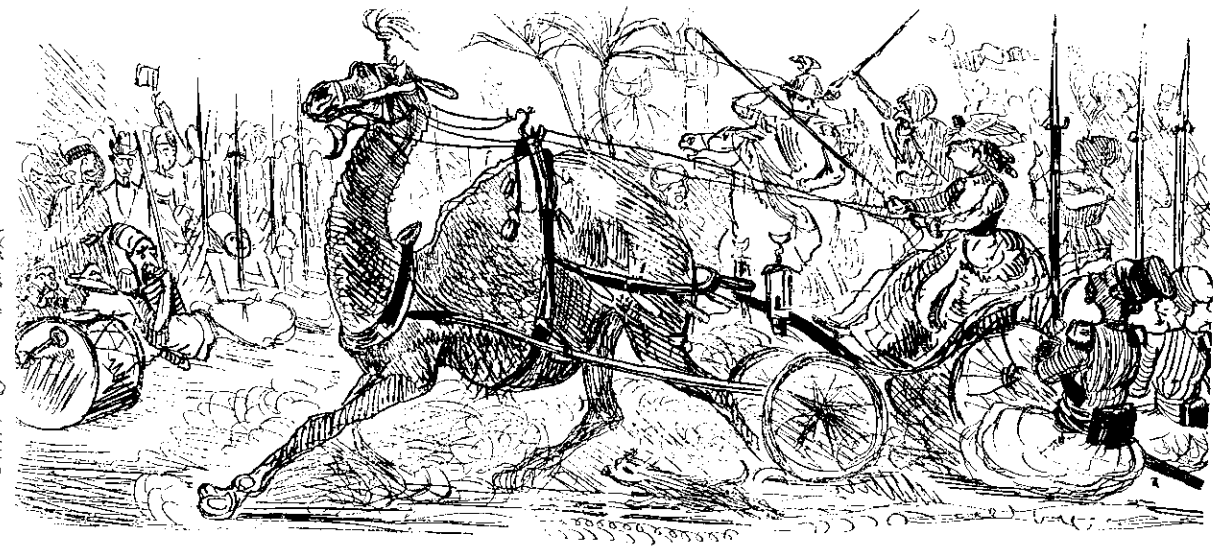

Keiserindens Ankomst til Festpladsen.

Khediven forlyster sine Gjester ved Kapridninger.

Vore specielle Artister paa en Udflugt.

Lyrikers hele Ungdomsfylde. Den lille Bog staaer derfor som Vidne om et — desværre ikke productivt — men derfor ikke mindre rigt Digterliv. (Forlagt af A. F. Høst.)

— Miss Muloch: »En Kvindes Tanker om Kvinden«, oversat af Charlotte Sannom med et Forord af Provst Dr. Fog. Forfatterinden gaaer ikke som John Stuart Mill tilbunds i Spørgsmaalet om Kvindens Stilling; med andre Ord hun er ikke radical. Men hvis man vil tillade hende at ville gjøre Lidt, istedetfor at gjøre Alt, hvis man vil nøies med at see hende gjøre sit Forsøg paa at hjelpe sine Søstre en Smule paa Vei, og hvis man ikke vil tage sig det altfor nær, at hun vel ogsaa undertiden leder dem ad Stier, hvorom der kan tvistes, saa vil man tillige indrømme, at denne Bog, som Provst Fog har givet sin ubetingede Anbefaling, hører til de Bøger, »som ret maatte ønskes at komme i mange Kvinders Hænder«. (Otto Wroblewskys Forlag).

Konst.

— »Tyve Tegninger af Fritz Jürgensen« ere udkomne i andet Oplag. Den Humor, hvormed Billeder og Text i hans tre Samlinger ere knyttede til hinanden, gjør sig i fortrinlig Grad gjeldende i nærværende Række, der giver en sand Afspeiling af ægte kjøbenhavsk Liv — naturligviis i den lavkomiske Sfære. (Jacob Lunds Forlag).

— »Hundrede Billeder uden Text« er en Samling af Afbildninger, der have været benyttede ved tidligere Leiligheder, og her ere forenede til at udgjøre en Børnebog. En egentlig rød Traad til Veiledning for Sammenstillingen vil man forgjeves søge; men naar det levende Ord bøder paa det manglende døde Bogstav, vil Samlingen kunne indtage en berettiget Plads paa Julebordet. (I Commission hos Th. Lind).

— Fra Emil Olsens lithografiske Etablissement er udgaaet en ny Forsyning af »Levende Billeder«, der, ved at anbringes i en dertil hørende Kasse, paa en særdeles komisk Maade blænde Øiet, da det seer ud som om Figurerne bevægede sig.

— Skoletiden og Forberedelserne til Lectierne lægge saa stort Beslag paa Børnenes aandelige Evner, at det er godt, naar Friheden benyttes, ikke alene til at uddanne de legemlige, men ogsaa til at give dem en praktisk Retning. En saadan yder paa en passende Maade det af Ritmester Clauson Kaas forestaaede »Institut til Husflids Fremme«. Blandt de flere nyttige Arbeider, som Børnenes Haandgjerningsskole sætter i Værk, udmærker sig fornemmelig Træarbeiderne, og om disses Smagfuldhed kan man faae et Begreb ved de Tegninger til Forbilleder ved Træudskæring, af hvilke fire Blade ere udkomne, og som agtes fortsat til en billig Pris.

Blandinger.

— En Officeer paa det engelske Orlogsskib »Sylvia« blev for nogen Tid siden, under dette Skibs Ophold ved Shanghai, indbuden til Bryllup hos en Handelsmand der, og har beskrevet denne Høitidelighed paa følgende Maade. Brudgommen var en af Handelsmandens Agenter i Hakodadi, en Mand paa femogtredive Aar; Bruden var tyve Aar, Datter af en rig Kjøbmand i Shanghai. Alle de Indbudne vare i Kisteklæderne: lange, løse Overtræk af purpurfarvet Silke, kantede med Skind eller Broderi, under hvilke de bare lettere Klæder af blaat Silke; til Hovedbedækning havde de Silke- eller Fløilshatte, prydede med Glasknapper og Kvaster. De toge Sæde ved Smaaborde, sex ved hvert, og bleve bevertede med sexogtyve forskjellige Retter. Brudgommen, som skjelnedes fra de Andre ved et stort Halsbaand af Krystal og grønne Stene, hjalp med sine Venner Verten at opvarte Selskabet. Efterat der var spist, røget Tobak og drukket The, gaves en Concert med skingrende Instrumenter; tillige blev der affyret en Geværsalut og afbrændt noget Fyrværkeri i Gaarden og paa Gaden. Derpaa blev en pragtfuldt udstyret Bærestol afsendt for at hente Bruden, som kom Klokken fire om Eftermiddagen. Spisesalen, hvor Høitideligheden skulde foregaae, var bleven ryddet og udpyntet; paa to Borde var der opstillet endel store, med Papirblomster oversaaede Stager med tændte Lys, og foran Bordene laa et skarlagenrødt Tæppe og en Pude, paa hvilke Parret skulde tage Plads, medens Løfternes Udvexlen gik for sig. Paa samme Tid kom en stor Mængde Damer, de mandlige Gjesters Koner, klædte i himmelblaae, med Hermelin kantede Silkekjoler, og udstyrede med en Masse Juveler, Hals- og Armbaand, Ringe og deslige, de yukelige Smaaskoe ikke at forglemme. Bærestolen med Bruden førtes ind i Værelset i et stadseligt Optog, hvorpaa Gardinerne droges tilside af Brudens Amme, som da førte hende frem. Bruden saae ud som et stort Knippe Broderi i Skarlagen, Sort og Guld, med et blegrødt Belte om Livet, et Diadem af falske Stene paa Hovedet, karmoisinrøde Papirblomster paa Chignonen, samt et karmoisinrødt, to Fod langt Silkeslør, som ganske skjulte Ansigtet. Brudgommen traadte da ind fra et Sideværelse; foran ham gik en Ceremonimester, med et tændt Lys i hver Haand. Han tog Plads nærved et af Bordene og besvarede adskillige Spørgsmaal, som en Præst fremførte, idet han stadig bukkede for Afgudens Skrin. Efterat Bruden var ført hen ved hans Side af Ammen, som havde et lille, skarlagenfarvet Flag i Haanden, blev ogsaa hun udspurgt og gav sine Svar. Derpaa blev der leveret Brudgommen et grønt Baand og Bruden et rødt; disse Baand knyttedes sammen, og den nye Ægtemand ledede da sin Kone til Brudekammeret under Musik. Der modtoges de af deres Familie og Venner, samt af Brudgommens to ældre Koner, opstillede ved Siderne af Sengen, for at fremsige de brugelige Velsignelser og overøse dem med Nødder og forskjellige Slags Frø, blandet sammen. Da denne Ceremoni var tilende, vendte det nygifte Par tilbage til Spisesalen og deltog i et overdaadigt Maaltid, ved hvilket Ammen først smagte paa hver Ret, for at forvisse sig om, at den var hendes unge Frue tjenlig. Efter Maaltidet indbragtes et Barn paa et Par Maaneder; det sattes paa Brudens Skjød, for at prøve om hun var kjærlig mod Børn. Til Slutning bleve baade Brud og Brudgom under Navns Nævnelse, i deres Egenskab af Nygifte, forestillede Gjesterne hver for sig af en Herold, hvilket varede en stiv Klokketime. Om Brudesengen var der opstillet store Skaale med Olie, hvori der brændte Væger, som et Offer til Guddommen; Brudens Medgift, i ti store Kasser, stod i Brudekammeret. Tre Dage efter Brylluppet modtoge de Nygifte deres Venners Lykønskninger.

— Det engelske Admiralitet har for nogen Tid siden iværksat en Omflytning af Arbeidere fra Woolwich Arsenal til andre Regeringsværksteder, ved hvilken Leilighed der leveredes Arbeiderne store Pakkasser til deres Bohave, som befordredes frit. Ved en saadan Transports Ankomst til Devonport viste det sig, at en af Arbeiderne havde brugt sine Kasser til at befordre halvanden Ton Kul, for hvilke Betalingen paa Jernveien udgjør £ 4 — eller næsten det Tredobbelte af de flyttede Kuls Værdi.

Udgivet af Forlagsbureauet i Kjøbenhavn.

THIELES BOGTRYKKERI.